

βίος του ἔρρεεν ἡρεμος καὶ οὐδὲν νέφος ἡπείλει νὰ ἐπισκιάσῃ τὸν ὀρίζοντα αὐτοῦ.

Ὡς ἐκ τῆς διαπλάσεως τοῦ ὁ Μῆτρος ἦτο ὄνειροπόλος. Ἡ χάρις τοῦ μίν ἦ δύο ὥρες τῆς ἡμέρας βρεμβάζων. Τί ἐσκέπτετο; Ἀγνοῶ. Ἰσως ἐβλεπε τοὺς πόθους τοῦ πραγματοποιουμένου καὶ τὸ μέλλον ῥοδινόν. Μόνον ὁσάκις παρετήρει τις αὐτὸν ἀννήφοντα ἐκ τῆς βρέμβης, διέκρινεν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ τοῦ πλήρη πεποίθησιν περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν πόθων του.

Ὁ Μῆτρος εἶχε φίλους, τοὺς ὁποίους ὑπερηγάπα. Ἐκεῖνοι, πολὺ ἀνωτέρως κοινωνικῆς τάξεως τυγχάνοντες, ἐκ ψυχαραγωγικῆς μάλλον αἰτίας, παρὰ ἐκ καθαροῦ φιλικοῦ αἰσθήματος τὸν ἐπλησίον ὅτε δὲ οὗτος ἔπαινε τὴν βαρβιτόν του, ἐκεῖνοι προσεπάθουν ὅπως τὸν πείσωσι περὶ τῆς δῆθεν ἀγγελικῆς του μορφῆς.

Υπάρχουσι ἄνθρωποι, οὔτινες, πρὸς ἰκανοποίησιν καὶ τῆς παραλογωτέρας τῶν ἐπιθυμιῶν των, δὲν διστάζουσι νὰ προσφέρωσι εἰς αὐτὰς ὁλοκαύτωμα τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἄλλων.

Τοιοῦτοι ἦσαν καὶ οἱ φίλοι τοῦ Μῆτρος.

Ἡμέραν τινὰ ἐπῆλθεν εἰς αὐτοὺς ἄλογος ἐπιθυμία νὰ ἴδωσι τὸν Μῆτρον περιπελεγμένον εἰς ἐρωτικὰς σαγήνας, καὶ ὅπως ἀνευλαβεῖς πρὸς τὰ ψυχικὰ αἰσθήματα φερόμενοι, ἔγραψαν αὐτῷ διὰ γυναικείου χαρακτῆρος τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Ἀγαπῆτέ μου Μῆτρο,

Ἡ γλυκεῖά σου φωνὴ καὶ ἡ ἀγαθότης τῆς ψυχῆς σου πρὸ πολλοῦ μοὶ ἀφῆρσαν τὴν καρδίαν. Τὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια παρεμβάλλει εἰς τὴν ἐνωσίν μας ἡ κοινωνικὴ σου θέσις, μὲ ἀναγκάζουσι πρὸς τὸ παρὸν νὰ κρύψω ποῖα εἰμαι. Ἐλπίζω ἐν τούτοις καὶ ἰκέτευε τὴν γλυκεῖαν ἐκείνην θεάν, τὴν ὁποῖαν καλοῦσι τὸ ἄχην, νὰ θέσῃ τέρας εἰς τὰ βάσανα τῆς ψυχῆς μου.

✱

Ἀριστερᾷ τῆς πόλεως, εἰς τὸ μέρος ἔνθα ἐκτείνεται ἡ λεγομένη Ἀρεῖα, ὑψοῦται βράχος, ὅστις εἶναι ἐν τῶν ὀρίων. Ἀτιναχωρίζουσι τὴν Ἀνω πόλιν τῆς Κάτω. Ἀνωθεν τοῦ βράχου τούτου ὑπάρχει ἡ μεγαλοπρεπὴς πλατεῖα τῶν Τψηλῶν Ἀλωριῶν. Κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τῶν ἄκρων αὐτῆς εἶναι πεφυτευμέναι διπλαὶ δενδροστοιχίαι, ὀλίγον δὲ τι ἔσθθεν χλοεροὶ καὶ εὐλύγιστοι βλαστοὶ μετὰ ποικίλοχρῶν ἀνθέων κατὰπλημμυροῦσι κυλικῶς χώρους, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐγείρονται χαλκοτενυκτοὶ Αἰθιοπίαιδες, ἀρδεύοντες τὰ εὖσμα ἄνθη διὰ τοῦ διακυοῦς ὕδατος τοῦ ἐξορμῶντος ἐκ τῆς εἰς χεῖρας των χοάνης.

Τὸ κέντρον τῆς πλατείας κατέχει ἐξέδρα καλλιτεχνική, ἥς τὰ στίλβοντα μάρμαρα χρησιμεύουσιν ὡς βάσεις τῶν φανῶν τοῦ φωταερίου. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πλατείας καλύπτει πλουσίως χλοερὸς τῆς φύσεως τάπης.

Ἐκ τοῦ φυσικοῦ τούτου ὑψώματος ἀγάλλεται τις θεώμενος τὴν βαθμιαίαν ἐξέλιξιν τῆς πόλεως καὶ τὴν γαλανὴν θάλασσαν, ἥς τὴν ἐπιφάνειαν χρυσαίνει ὁ δῶν ἥλιος.

Ἐνταῦθα εἶναι τὸ μέρος, ἔνθα ἔρχονται

μετὰ μεσημβρίαν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ὅπως λαθῶσιν ὀλίγην ἀναψυχὴν καὶ ἀναπνεύσωσι τὴν ἀρωματωδὴ αὐραν, ἥτις κλέπτει τὸ μύρον ἀπὸ τὰ περὶ μωσχοβόλα ἄνθη.

Ἐκεῖ, ὅτε ἡ νύξ περιέβαλλε διὰ τοῦ σκοτεινοῦ τῆς πέπλου τὴν γῆν, ὁ δὲ θόρυβος τῶν περιπατητῶν ἐκόπτετο καὶ οὐδεὶς πλέον ἐτόλμα νὰ διέλθῃ ἐκ φόβου, μὴ τῶν κατατομηθέντων αἱ σκιαί, ὥς ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία νομίζει περιϋπταμέναις ἐκεῖ, διακόψωσι τὸν δρόμον του, — ὁ Μῆτρος βραδέως ἀνῆρχετο τὴν κλίμακκα, τὴν ἄγουσαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐξέδρας.

Ἐκάθητο τότε καὶ ἐθεώρει μὲ ἀκινήτους ὀφθαλμοὺς χαρτίον τι ἐπτυγμένον ὡς ἐπιστολήν. Ἡ ἀλλοίωσις ὅμως τοῦ προσώπου του καὶ ἡ ἀθυμία του ἐδείκνυν, ὅτι πᾶσα ἐλπίς ἐναυάζει ἐπὶ τοῦ χαρτίου ναυαγὸς δὲ ἐπὶ τῆς κοσμικῆς εὐδαιμονίας ἔστρεφε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ ἄπειρον οἰνεῖ ἐξαίτουμένου τὴν οὐρανίαν.

Ἐκεῖ ἐβλεπε τὴν κόρην τῆς ἐπιστολῆς. Ἦτο ξανθὴ μὲ κατὰμέλανας ὀφθαλμοὺς καὶ ἀγγελικὸν μειδίωμα εἰς τὰ χεῖλη!

Τὸ πλάσμα τοῦτο τῆς φαντασίας του ἐφάνετο ὅτι τῷ ἐλάλει ἡδέως καὶ ἁρμονικῶς, διότι ἡ ἀγαλλίασις καὶ ἡ χαρὰ ἐζωγραφίζοντο εἰς τὸ πρόσωπόν του.

Οἱ φίλοι του, οἱ ἐργάται αὐτοὶ τῆς δυστυχίας του, ἠδύναντο νὰ τοῦ ταραῶσι τὰ τερψίθυμα ταῦτα ὄνειρα; Ὁχι... ὁ Μῆτρος ἦτο εὐτυχὴς καὶ ἡ φαντασιώδης ἐκείνη εὐτυχία ἐδημιούργει τὴν νῦν κατὰστασίν του.

Ὁ χρόνος φεύγει χαράσσων ἀνὰ πᾶν βῆμα νέους πόθους εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἄνθρωπος τέρπεται ὄνειροπολῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των ὅταν ὅμως ἐν τῇ ὄνειροπολήσει ἐκλαμβάνῃ αὐτοὺς ὡς πραγματοποιηθέντας, ἀδεξιῶς φέρεται ὑπὸ τῆς φαντασίας του καὶ ὑπόκειται πολλὰκις εἰς διανοητικὰς ἐκτροχιάσεις.

✱

Ἐκάστη ἡμέρα, παρερχομένη, ἀφῆρει ἐν ἔτος τῆς ζωῆς τοῦ Μῆτρος. Ἡ ἐργασία οὐδὲν πλέον θέλητρον τῷ ἐπαρουσίαζεν, ἡ δὲ τροφή του συνίστατο ἐκ τῶν ὀνειροπολήσεων καὶ τῶν μελωδικῶν ἤχων τῆς βαρβιτόν του.

Ἐν τούτοις ἡμέραν τινὰ τὸ νέφος τῆς μελαγχολίας ἐφάνετο διατελειμένον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἂν δὲ ἡ χαρὰ δὲν ἦναι φάσμα, ἀναμφιδόλως εὐρίσκετο μετ' αὐτοῦ.

Τί συνέβαινε; Πόθεν ἡ τοιαύτη μεταβολή;

Εἶχε λάβει καὶ ἐτέραν ἐπιστολήν!

Ἡ ἄγνωστος φίλη του τῷ παρεχώρει συνέντευξιν εἰς τὸν ἐξοχικὸν περίβολον τοῦ Ω*.

Ἡ μετ' ἀγωνίας προσδοκωμένη ὥρα ἔφθασε, καὶ ὁ Μῆτρος εὐρίσκετο εἰς τὸ ὑποδεικνυόμενον μέρος.

Ἐκράτει διὰ τῆς χειρὸς τὴν καρδίαν του, ἥτις ἦτο ἐτοίμη νὰ διαρραγῇ, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς εἶχε διεσταλμένους καὶ τὰ ὦτα τεταμένα. Νεκρικὴ σιγὴ ἐπεκράτει εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἡ σελήνη φωτίζουσα θάμνον τινὰ διέγραφεν ἀνθρωπίνην σκιάν. Τὴν σκιάν ταύτην ὁ Μῆτρος ἐξέλαβεν ὡς σῶμα ἀνθρώπινον καὶ ὑπὸ τῆς ἀκρατήτου ἐλπίδος ὠθούμενος, διεσκέλισε τὸ πλατὺ βεῖθρον, ὅπερ χωρίζει τὴν ὁδὸν καὶ τὸν περίβολον. Σπᾶς τότε ἀνέκραξε διὰ φωνῆς πνιγμένης ἐκ τῆς συγκινήσεως:

— Εἰσαὶ σύ!!

Γέλωτες, βραγχῶδεις φωναὶ καὶ σαρκαστικὰ ἐπιφωνήματα ἀντήχησαν μακρόθεν καὶ ἔφθασαν μέχρις αὐτοῦ ὡς ἐπικηδεῖος κωδωνοκρουσία.

Ἐστράφη ἵνα διέλθῃ τὸ βεῖθρον, ἀλλ' αἱ δυνάμεις του τὸν ἐγκατέλιπον καὶ ἔπεσαν ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἡ φοβερὰ σιγὴ, ἡ βασιλεύουσα εἰς τὸν περίβολον ἐκείνον, μετ' ὀλίγον ἀποκτέστη, τὸ δὲ ζεῦγος τῶν ἀηδόνων, ὅπερ ἔκτισε τὴν φωλεάν του εἰς τὴν ἀψίδα, τὴν σχηματιζομένην ἐκ τῶν κλώνων τῶν πελωρίων λευκῶν, ἐτόνισε τὸ περιπαθὲς ἄσμά του.

Ἡ μελωδικὴ ἁρμονία τοῦ ἦτο ἐρωτικὴ, ἡ ἀπέβλεπεν εἰς τὰ παθήματα τῶν θνητῶν;

✱

Κατὰ τὸ παρελθὸν σάββατον ὁ ὀρίζων ἐκρύπτετο ὑπὸ νέφην, ἅτινα μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος αὐξάνοντα συνεπυκνύντο καὶ καθίσταντο παχμέλανα.

Τὰ κύματα, ταρασσόμενα ὑπὸ σφοδροῦ ἀνέμου, ἐθαύοντο μετὰ πατάγου ἐπὶ τῶν βράχων.

Αἱ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἐξορμασαι βοαὶ προεμήνουν καταιγίδα.

Φοβεραὶ ἀστραπαὶ κατὰ διαλείμματα διασχίζουσι τὰ νέφη καὶ φαίνονται ὡς ἐκρηγνύμενον ἡφαίστειον, ἐφώτιζον διὰ τῶν πυριφεγγῶν ἀκτίνων των τὸν ὀρίζοντα.

Διαβαίνοντες τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐκεῖθεν, παρετήρησαμεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς κυματογῆς τὸν Μῆτρον.

Ἐφῆρε τὴν ἐτέραν τῶν χειρῶν συνεχῶς εἰς τὸ μέτωπον, οἰνεῖ προσπαθὼν νὰ συλλέξῃ ἀποπτάσας ἀναμνήσεις, διὰ τῆς ἐτέρας ἔκαμνε σημεῖα προσκλήσεως συνοδεύων αὐτὰ μὲ κατανυκτικὴν ἰκεσίαν εἰς πλαγγόνα ἱστιοφόρου τινὸς πλοιοῦ ἐκεῖ πλησίον ἡγκυροβολημένου ὅταν δὲ ἀστραπή, διασχίζουσα τὰ νέφη, ἐφώτιζεν τὴν πλαγγόνα, τὰ μέλη τοῦ σώματός τε ἐκινούντο σπασμωδικῶς.

Ὁ δυστυχὴς ἦτο παράφρων!

Ἐν Πατραις.

Σ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΔΥΟ ΛΙΚΝΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΠΙΣΕΒΟΥ

Ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τῆς Βιβλιοθήκης, παρτιζόμενος ἐκ 10 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ μωμένος λεπτῶν 50 διὰ τοῦ ἐν Ἀθῆναις καὶ 60 τοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἐκαστος τόμος τῆς Βιβλιοθήκης πωλεῖται τῷ Γραφεῖ ἡμῶν, ἀποστέλλεται δὲ εἰς τὸν αἰσῶντα, ἀμὰ τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου.

ΑΘΗΝΑΙ—ΤΥΠΟΓΡ. ΚΟΡΙΝΘΗΣ—ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΑΙ